

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 1220

Doknr.
673223

Dato
20-03-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 25. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 342 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 342:

"Vil ministeren redegøre for, om ministeren mener, at det skal have konsekvenser, når kommune fejlanbringer børn, jf. artiklen "Catrines mareridt: De tog min datter", udeoghjemme.dk den 20. august 2018?

<https://www.udeoghjemme.dk/skaebner/catrines-mareridt-de-tog-min-datter>".

Svar:

Ud fra de oplysninger, der fremgår i pressen, ser der ud til at være tale om en meget ulykkelig sag, som efter det oplyste er blevet behandlet i klagesystemet. Det fremgår også, at barnet er hjemgivet til forældrene, og at sagen er afsluttet.

Efter de gældende regler i serviceloven skal kommunen undersøge de vordende forældres forhold nærmere, hvis det må antages, at der kan opstå et behov for særlig støtte til et barn umiddelbart efter fødslen. Undersøgelsen skal så vidt muligt gennemføres i samarbejde med de vordende forældre.

Det fremgår udtrykkeligt af serviceloven, at kommunerne skal vælge den eller de foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer og behov, som er afdækket i den børnefaglige undersøgelse, når der er behov for at iværksætte særlig støtte over for et barn eller en ung. Det er vigtigt, at kommunen altid prioriterer hensynet til barnets tarv højest, hvilket også understøttes af reglerne på området. Vurderer en kommune, at det er nødvendigt at anbringe barnet uden for hjemmet, mens en situation undersøges, vil det i nogle tilfælde ske ved anbringelse uden forældrenes samtykke. Kriteriet er her, at det vurderes at være "åbenbar risiko for alvorlig skade på barnets eller den unges sundhed eller udvikling", jf. servicelovens § 58.

Det er en svær vurdering, som kommunerne skal foretage, og der er altid en risiko for, at det efterfølgende viser sig, at der ikke var hold i vurderingen. Det er derfor også godt, at en afgørelse om anbringelse uden samtykke kan påklages til Ankestyrelsen, og at Ankestyrelsens afgørelse frit kan indbringes for domstolene. Det er således under hele sagens behandling muligt som forældre at få en højere instans til at efterprøve afgørelsen, ligesom der er adgang til gratis advokatbistand for forældrene under hele sagens behandling.

Som svaret i min besvarelse af SOU alm del spørgsmål 336, så er det også min holdning, at der er behov for få lavet et eftersyn af anbringelsesområdet, hvor der ses nærmere på retssikkerheden og kvaliteten i sagsbehandlingen på området. Derfor har jeg bedt ministeriet om blandt andet at se på muligheder for at øge den faglige kvalitet i afgørelserne og styrke børnenes og familiernes retssikkerhed.

Med venlig hilsen
Mai Mercado

Bilag

SOU alm. del – svar på spm. 336.